

Legenda o svatém Martinovi

Kdysi dávno se v rodině statečného vojáka narodil syn, kterému dali jméno Martin. Otec si vždy přál, aby byl z Martina statečný voják, jako byl on sám. Ale Martin nerad bojoval, rád si hrál se zvířátky a rád si povídal s lidmi. Když ale vyrostl, otec jinak nedal, a tak se Martin stal vojákem. Bojoval v mnoha bitvách. Bojovat se Martinovi vůbec nelíbilo, a tak se rozhodl, že se vrátí domů. Byl chladný podzim, jako teď, foukal studený vítr, dokonce začal padat první sníh. Martin v dálce uviděl velké město a přijel až k jeho bráně. U brány byl žebrák, který byl celý prochladlý, hladový a prosebně hleděl na Martina. Martin u sebe neměl jídlo ani peníze, seskočil však z koně, rozsekl plášť na dvě poloviny a jednu podal žebrákovi. Ten se do pláště zabalil a vděčně se na Martina podíval a usmál. Večer Martin tvrdě usnul a zdál se mu zvláštní sen. Ve snu uviděl žebráka, kterého doprovázeli andělé. Žebrák Martinovi moc děkoval a požádal ho, aby i nadále pomáhal lidem, kteří to potřebují. Když se ráno Martin probudil, pokračoval ve své cestě domů. Tam potom založil klášter a pomáhal chudým a potřebným lidem. Později jej pro jeho laskavost, dobrotu a moudrost zvolili biskupem. Martin nechtěl tak vysokou hodnost přijmout a schoval se proto do chléva k husám. Když ho lidé začali hledat, husy spustily takový křik, že Martina prozradily. Zde vznikla tradice svatomartinského pokrmu – pečené husy.